

Pinus nigra

sosna czarna

Drzewo iglaste o szerokim zasięgu, o dwóch podgatunkach różniących się morfologią np. budową igieł i szyszek oraz odpornością na niskie temperatury: wschodnim (*Pinus nigra* subsp. *nigra*) i zachodnim (*Pinus nigra* subsp. *salzmannii*). Podgatunek zachodni pochodzi z Włoch, Francji, Korsyki, Hiszpanii i Gór Atlas w północnej Afryce. Podgatunek wschodni (typowy, nominatywny) występuje w Austrii, na Bałkanach, w Grecji, Turcji, na Cyprze i w Turcji, czyli w górach Europy Południowej i Środkowej oraz w Azji Mniejszej. Ma kilka odmian geograficznych. Zwykle jest to drzewo, dorastające 25-45 m wys. i kilkunastu metrów szer. Początkowo rośnie szybko, szerokostozkowato, później tworzy szerokie, ciemne, parasolowate korony. Kora starych drzew ciemna, spękana. Igły skupione po 2 szt. w pęczku, ciemnozielone, sztywne, długości 8-14 cm. Szyszki jasnobrązowe, długości 4-7 cm, otwierają się w trzecim roku. Małe wymagania glebowe. Najlepiej rośnie na glebach wapiennych lub obojętnych, zarówno suchych piaszczystych jak i gliniastych. Gatunek światłolubny. Zupełnie wytrzymały na mróz. Najbardziej odporna wśród sosen na zanieczyszczenia. Podstawowa sosna do miast i rejonów przemysłowych.

autorzy opisu tekstowego: TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin Gabriel Tomżyński

zasięg geograficzny	pd. Europa, od Francji i Hiszpanii do Krymu i Azji Mniejszej, na północy do Austrii
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	drzewiasty rozłożysty szerokostozkowy

docelowa wysokość	od 15 m do 20 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	szyszki, szyszkojagody
nastłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże suche podłoże umiarkowanie wilgotne roślina tolerancyjna
pH podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	piaszczysta przeiętna ogrodowa próchniczna gliniasta roślina tolerancyjna
walory	odporność na zanieczyszczenia ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	parki zadrzewienia krajobrazowe rekultywacja zieleń publiczna soliter (pojedynczo)
strefa	5b

autor opisu tabelarycznego: Gabriel Tomżyński, TOMŻYŃSKI Szkółka Roślin;